

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ,
01033, м. Київ, вул. Жилианська, 14

Конституційне звернення

Повторно звертаюсь до Конституційного Суду із конституційним зверненням. Моє первісне звернення було повернуто Судом 29.01.2014 р. за № _____ Текст звернення мною змінено, виправлені й інші недоліки звернення у відповідності із листом Секретаріату Суду.

Я, громадянин України **Третяк Андрій В'ячеславович**, який проживає за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ, вул. _____, моїм представником за дорученням є громадянка України Михалевич Інна Миколаївна, яка проживає за адресою: Україна, м. _____ вул. _____ звертаюсь до Конституційного Суду України з проханням надати офіційне тлумачення частини 2 статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Необхідність такого тлумачення витікає з наступних обставин:

Я двічі подавав до Апеляційного суду _____ області дві апеляційні скарги: на постанову Кіровського районного суду м. _____ від 01 жовтня 2013 р. по справі № _____ провадження у справі № _____ якою було задоволено заяву Дніпропетровської митниці Міністерства доходів і зборів України про поновлення пропущеного строку для пред'явлення до виконання постанови районного суду від 23.02.2012 р. № _____ у відношенні мене, громадянина України Третяка Андрія В'ячеславовича, в частині конфіскації товару вартістю _____ і на постанову _____ районного суду м. _____ від 01 жовтня 2013 р. по справі № _____, провадження у справі № _____, якою було задоволено заяву _____ митниці Міністерства доходів і зборів України про поновлення пропущеного строку для пред'явлення до виконання постанови _____ районного суду від 23.02.2012 р. № _____ у відношенні мене, громадянина України Третяка Андрія В'ячеславовича, в частині конфіскації товару вартістю _____.

Але обидва рази суддею Апеляційного суду _____ області мої апеляційні скарги були залишені без розгляду з посиланням на ст. ст. 287, 288, 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Перший раз постанови прийнято суддею _____ жовтня 2013 р., другий раз, після повторної подачі мною скарг, із зверненням до Голови Апеляційного суду, постанови прийнято суддею _____ 27 листопада 2013 р.

Мотивом залишення апеляційних скарг без розгляду було наступне:

Як вказано у постановах Апеляційного суду _____ області, згідно із ст. ст. 287, 288, 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення в апеляційному порядку підлягають оскарженню тільки ті постанови суду першої інстанції, якими прийнято рішення по суті справи. Постановами, які оскаржуються, суд не приймав якогось нового рішення, лише задовольнив заяву начальника _____ митниці та поновив строк для пред'явлення до виконання вказаних постанов суду. А під час розгляду моїх апеляційних скарг вдруге суддя _____ висунув новий довід, що правовідносини, які виникли у зв'язку з прийняттям судом першої інстанції постанов про поновлення пропущеного строку для пред'явлення до виконання постанов районного суду про накладення адміністративного стягнення, взагалі не регулюються нормами КУпАП.

За таких обставин, вказано у постановах судді _____, суд апеляційної інстанції приходять до висновку про необхідність залишення апеляційних скарг без розгляду, оскільки вказані рішення оскарженню не підлягають.

Я вважаю, що вказаними постановами суддя Апеляційного суду _____ області порушив моє конституційне право на апеляційне оскарження прийнятих відносно мене судових рішень.

Статтею 129 Конституції України визначені основні засади судочинства, серед яких у п. 8 частини 3 передбачено забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду, крім випадків, встановлених законом. Приписи Конституції України мають найвищу правову силу. Статті 287, 288 КУпАП, на які посилається суддя [] взагалі не торкаються питання щодо апеляційного оскарження постанов суду першої інстанції, а ст. 294 КУпАП, на яку також посилається суддя [] зокрема, її частина 2, не містить прямої норми, яка б виключала можливість апеляційного оскарження постанови суду першої інстанції щодо поновлення пропущеного строку для пред'явлення до виконання постанови суду із справи про адміністративне правопорушення (у даному випадку – про конфіскацію майна). Так, частина 2 ст. 294 КУпАП встановлює, що «Постанова судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником або прокурором протягом десяти днів з дня винесення постанови». У даному реченні не вказано, про які саме постанови судді у справі про адміністративне правопорушення йде мова, і ця норма не містить ніяких обмежень у тому сенсі, яких саме постанов вона торкається: тільки постанов, якими прийнято рішення по суті справи, або взагалі усіх без винятку постанов у справах про адміністративне правопорушення. Зокрема, постає питання, *чи відносяться постанови суду першої інстанції про поновлення пропущеного строку для пред'явлення до виконання постанови районного суду, якою накладено адміністративне стягнення, до постанов суду у справі про адміністративне правопорушення, на які посилається частина 2 ст. 294 КУпАП, і які згідно цієї норми можуть бути оскаржені до апеляційного суду?* Апеляційний суд області у особі судді [] надав на це питання негативну відповідь, і на цій підставі двічі залишив без розгляду мої апеляційні скарги на постанови суду першої інстанції про поновлення пропущеного строку для пред'явлення до виконання постанов районного суду про накладення адміністративного стягнення.

Я вважаю ці постанови Апеляційного суду [] області такими, що порушують мої конституційні права на доступ до правосуддя.

Але я позбавлений можливості оскаржити постанови судді [], так як згідно із ст. 294 КУпАП постанови судді апеляційного суду, прийняті по апеляційним скаргам, є остаточними і оскарженню не підлягають.

У даному випадку має місце неоднакове застосування закону, а саме частини 2 ст. 294 КУпАП, судами апеляційної інстанції різних областей України, так як апеляційні суди інших областей України розглядають апеляційні скарги на постанови судів першої інстанції про поновлення пропущеного строку на пред'явлення до виконання постанов із справ про адміністративні правопорушення і приймають по ним відповідні постанови по суті скарг (див. Додатки до цієї скарги).

Оскільки, на мій погляд, суддя [] допустив істотні порушення норм процесуального права при здійсненні правосуддя, пов'язані, зокрема, з відмовою у доступі особи до правосуддя з підстав, не передбачених законом, і з цього приводу практика різних обласних апеляційних судів України є неоднаковою, я прошу Конституційний Суд України надати офіційне тлумачення частини 2 ст. 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення у її співвідношенні із статтею 129 Конституції України, у тому сенсі, *чи відносяться постанови суду першої інстанції про поновлення пропущеного строку для пред'явлення до виконання постанови районного суду, якою накладено адміністративне стягнення, до постанов суду у справі про адміністративне правопорушення, які передбачені частиною 2 ст. 294 КУпАП, і які згідно цієї норми можуть бути оскаржені до апеляційного суду? Чи підлягають апеляційні скарги на вказані постанови суду першої інстанції розгляду по суті обласними апеляційними судами?*

Переконливо прошу Конституційний Суд прийняти моє повторне конституційне звернення до розгляду по суті і прийняти по ньому відповідне рішення, так як відсутність за законом можливості оскаржити незаконні, на мій погляд, і такі, що порушують мої конституційні права рішення Апеляційного суду області створюють для мене тупикову ситуацію відсутності доступу до правосуддя згідно із нормами Конституції України.

Я сподіваюсь на позитивне рішення Конституційного суду України із цієї справи. Тільки воно зможе забезпечити поновлення моїх конституційних прав, які було грубо порушено Апеляційним судом області.

Додатки:

Конституційне звернення і усі додатки до нього надаються у трьох примірниках

З повагою А. В. Третяк

«21» лютого 2014 р.

